

Månadsbrevet

Nr 2 Argång 46

September 2020

Kålltorpsdagen med MiK:s stora endagsloppis är inställd i år. Styrelsen tog en rejäl funderare och kom fram till att det skulle bli nödvändigt att bara släppa in 50 besökare åt gången och att det dessutom kunde bli problem med mottagandet av loppisgrejer. Alltför många frågetecken om hur genomförbart alltihop var i praktiken gjorde att vi valde att ställa in.

Det här utskicket handlar mest om hur läget i föreningen ser ut och hur pandemin har påverkat de olika verksamheterna och ekonomin.

En över hundra år gammal bild fick mig att både häpna och tänka till. Du ser bilden här ovanför. Den föreställer Karlaplan i centrala Stockholm 1917. Blommorna i rabatterna har bytts ut mot grönkål.

Orsaken till att det såg ut så var knappast att någon trendig 1910-talshipster tagit saken i egna händer för att pröva en ny idé, utan var en av många ansträngningar att göra något åt livsmedelsbristen under första världskriget.

I Stockholm och andra städer odlades potatis på gräsmattorna mellan husen och till och med i parker. Det var också under den här tiden som många koloniområden skapades, allt i syfte att avhjälpa den hunger som breddade ut sig när de viktigaste livsmedlen ransonerades hårt. Livsmedelsbrist, ransoneringar som misstänktes vara orättvisa, och hunger, framkallade de folkliga protester som var landsomfattande och som är kända under namnet hungerkravallerna 1917.

103 år senare har vi nåtts av en kris av ett helt annat slag, coronapandemin. Den har avslöjat brister när det gäller krisberedskap. Svenskarna verkar mer än många andra folk vara invaggade i tron att kriser och katastrofer aldrig någonsin kommer att inträffa. Men nu har krismedvetenheten ökat och kanske har preppers fått lite mer respekt.

Frågor som: Hur kan vi förbereda oss inför kommande kriser, och: hur står det till med den inhemska matproduktionen egentligen, har lyfts.

Men vad behöver människor förutom mat? Jo de behöver någonstans att bo. I dagsläget existerar som tur är ingen matbrist, däremot menar många bedömare att bristen på bostäder är så stor att man bör tala om en bostadskris.

För att öka byggandet förordas förtätning, jag kan se det utanför mina egna fönster på Qvidingsgatan och det finns väl inte mycket att säga om förtätning som inte redan har blivit sagt, men det var något med den där bilden från 1917 som fick mig att fundera på en aspekt av förtätning som jag aldrig tänkt på förut.

Är det klokt att bygga bort små gröna områden där man i en krisande framtid kanske skulle behöva odla mat? Att omvandla koloniområden till bostadsområden (det finns sådana förslag här i Göteborg) är det bra det? Gör förtätningen av våra städer att två grundläggande mänskliga behov ställs mot varandra.

En gammal bild sedd i ett nytt sammanhang, i en ny tid - och jag undrar: Har jag blivit alltför krismedveten? Eller borde jag på fullaste allvar byta ut mina två pallkragar mot en jättestor odlingslott, byta livsstil och bli en prepper?

Bodil Sundvall

Människan i Källtorp, stadsdelsförening i Källtorp, Råstensgatan 4, 416 53 Göteborg

Plusgiro:431 88 09-3

E-post: manniskan@kalltorp.info

Lokaler: MiK-Knuten på Råstensgatan 4, keramiklokal Qvidingsgatan 2, vävlokal Sanatoriegatan 24.

Hemsida: www.kalltorp.info

Styrelse: Ordf. Annika Bäckman, kassör Staffan Börjeson. Ledamöter: Elisabeth Tingdal, Kaj Librand, Bodil Sundvall, Frida Forsberg, Lars Bäckman, Illka Hellström, Åsa Bäck, Irene Van Manen.

Medlemsavgift: 100 kr/år, familj/hushåll med mer än en person betalar 150 kr/år

Månadsbrevet: Föreningens medlemstidning som ges ut 2 gånger per år med en upplaga på ca 250 ex.

Hur har pandemin påverkat MiK:s olika verksamheter? Månadsbrevet har frågat de olika grupperna.

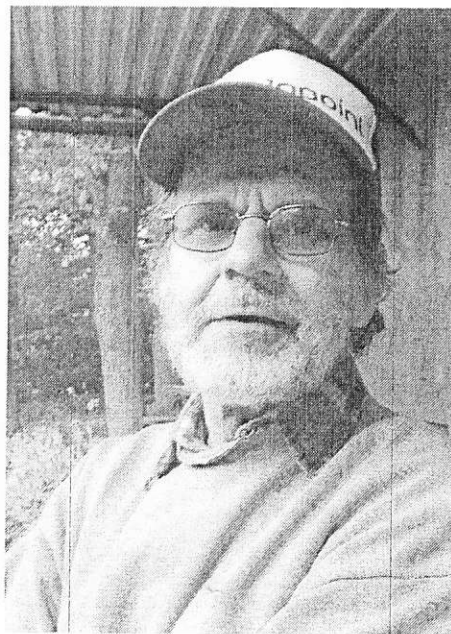
Per Bergström om schackklubben:

- För schackklubbens del blev det ett abrupt slut i mars på grund av corona. Då hade vi redan genomfört årets stora arrangemang Kålltorpsträffen i februari. Vi fortsatte lite med våra tisdagsträffar precis i början av pandemin men efter ett tag fick jag höra från både barn, ungdomar och föräldrar att jag nog inte borde vara där eftersom jag är över 70. Så småningom lade vi ner allt. Det var snopet, bland annat så hade vi anmält flera av våra medlemmar till ungdomsturneringar som inte blev av.

Jag fortsatte lite med onsdagsschacket i Solrosparken men även där fick jag tillsägelser av ungdomar att hålla mig därifrån. Elias och Jona hjälpte till och tog över.

Trots allt har jag varit med och ordnat sommaraktiviteter på tre ställen i stadsdelen. Då har jag träffat barnen utomhus.

Vi har ambitioner att starta igen nu i höst, vi följer rekommendationerna från Sveriges schackförbund, så vi får se vad de säger och vad vi kan göra för att skapa social distansering. Schackklubben Manhem ska försöka genomföra den sjunde träffen i rallyschackturneringen där vår Kålltorpsträff var den sjätte. Vi får se hur det går.

Elisabeth Tingdal om musikcaféet Kålltorp kan:

- Det enda som vi lyckats med hittills i år var ett Kålltorp kan i slutet av februari. Sedan kom pandemin och spelkväll nummer två fick ställas in. Jag var optimistisk och trodde att allt det här ska nog ordna sig till den tredje gången, men den fick också ställas in.

Det är 50-regeln som avgör förstås och så länge den finns kan vi inte arrangera några Kålltorp kan. Det går ju inte att bereda plats för 50-personer med ordentligt avstånd mellan var och en, så det är lokalen som gör det hela omöjligt. Det är ingen brist på artister som vill uppträda, de brukar gilla den intensiva publikkontakt som uppstår i denna källarlocal. Men nu är det just den där fysiska närheten, som i vanliga fall hjälper till att skapa fantastisk stämning, som är själva problemet.

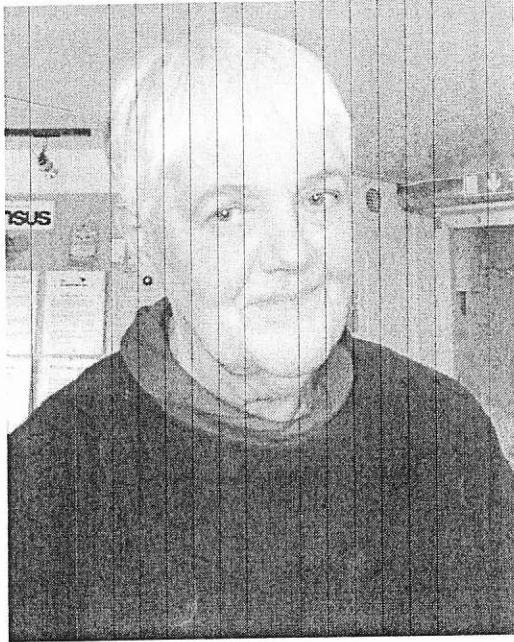
Annika Bäckman om onsdagskvällarna:

- Onsdagskvällarna på rampen har inte varit som de brukar. När vi skulle börja för våren var pandemin redan här och vi kände oss tveksamma. Per ville dra igång schackspelandet och det avgjorde väl att vi satte igång. Men vi har inte haft någon korvgrillning, vi resonerade som så att det ju blir en viss trängsel runt grillen och så fanns det vissa frågetecken runt det här med mathantering.

Vi har varit där, öppnat boden och tagit fram material. Men vi har inte gjort någon reklam för onsdagskvällarna och vi har märkt att folk varit mer försiktiga. Det har varit färre besökare än vanligt.

Vi kommer nog att fortsätta på samma sätt i höst, så länge restriktionerna ser ut som de gör så är det inget annat att göra. Vi funderar på om det finns något annat vi skulle kunna bjuda på än korv. Ja vi får se.

Gunnel Carlén om vävgruppen:

- I vävgruppen har pandemin medfört att vi har slutat med våra vävmöten på tisdagar för vi har tyckt att vi bör väl inte träffas alla tio på en gång. Istället har var och en börjat smyga till vår lokal lite när det passar, så närvaron där blir lite mer utspridd.

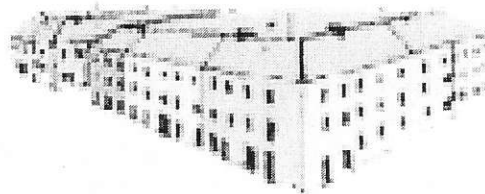
Nu i sommar är det fyra personer som varit väldigt aktiva faktiskt och det har betytt mycket i den tråkiga situation som råder – många av våra deltagare är ju pensionärer och tillhör en riskgrupp för att de är över 70. I lokalen har man kunnat träffa på en vävkompis, tagit en fika ihop och så. Det har varit väldigt trevligt.

Nu i slutet på sommaren har vi haft ett vävmöte men då träffades vi utomhus. Vi har sagt att vi ändå ska försöka hålla på det där med att försöka vara i lokalen två timmar per vecka, så att vävningen inte stannar upp och så att vi ibland kan sätta upp nytt.

Bodil Sundvall om keramikgruppen:

- I keramiken har vi haft lite svårt att slita oss från att träffas i grupp så man kan säga att det trots allt är det som fortfarande gäller. Vi har ju tre kvällsgrupper som ses på måndagar, tisdagar och torsdagar. I keramiklokalen går det att hålla någorlunda avstånd om man bara tänker på det.

Det finns de som inte vågat vara med under gruppkvällarna men då har de kunnat gå till keramiklokalen på dagtid då inte så många är där. Någon medlem som har behövt vara extra försiktig har fått en helt egen tid i lokalen då inga andra har fått sticka in näsan. Det är så vi har löst det.

Mycket actionsport under pandemin

Till skillnad från MiK:s andra grenar de flesta har ju gått på sparlåga eller helt lagt ner under coronapandemin, så har actionsporterna blommat upp. Faktum är att 20 ungdomar har fått sommarjobb som instruktörer i skateskolor på olika platser i stan. Massor av barn har fått lära sig grunderna i skateboardåkning. Allt med MiK som huvudman.

Irene van Manen berättar:

- Jag och min arbetskamrat i Actionpark Daniel Blasko, han är förresten också MiK-medlem nuförtiden, har genom föreningen sökt och fått två olika kommunala bidrag, det ena var direkt coronarelaterat. När man också räknar med ett mindre bidrag från Skateboardförbundet så blev det sammanlagt 220 000 kronor.

För de pengarna har vi byggt en ny ramp vid Kålltorps fritidsgård, ordnat skateskola och fixat sommarjobb för 20 ungdomar. Vi byggde också en ramp i Hammarkullen men där stod park- och naturförvaltningen för materialet.

Vi har ordnat skateskola olika veckodagar på olika platser runt om i stan under sex veckor nu i sommar: vid Röda sten, Kålltorps fritidsgård, i Solrosparken, i Hammarkullen och i Jubileumsparken. 20 ungdomar har på det sättet fått sommarjobb som instruktörer.

Intresset för att gå i skateskola har varit stort, särskilt i Hammarkullen, där fick vi ordna med ett biljettsystem. En annan kul grej har varit att det är så många tjejer som har varit med och åkt och att så många av de som fick sommarjobb genom oss var tjejer – sju av våra 20 sommarjobbare har varit tjejer.

Irene van Manen är den som sedan många år jobbar med actionsport inom föreningen.

Hur påverkas föreningens ekonomi av coronapandemin? Föreningens kassör, Staffan Börjesson, säger så här:

- När det gäller föreningens ekonomi så får man väl se saken på både kort och lite längre sikt. På kort sikt så ökar förstas kassan när de kommunala bidragen kommer in men inget går ut därför att verksamheter är inställda.

På lång sikt är det förstas inte bra att föreningen dräneras på verksamhet och det är oklart om kommunen vill ha tillbaka bidrag som betalats ut för 2020, det rör sig om sammanlagt 45 000 kronor för ungdomsschack, onsdagsaktiviteter och Kålltorp kan.

Vi vet inte heller vad som händer med de kommunala bidragen för verksamheter kommande år. Hur ser den kommunala ekonomin ut nästa år? Vad kommer man att dra in på?

Att loppmarknaden ställs in blir ju ett ekonomiskt minus, men när det gäller medlemsavgiften så tror jag att medlemmarna trots allt är lojala och betalar in medlemsavgiften även om de inte får så väldigt mycket för den just nu.

Sedan är vi också beroende av hur det går för frivilligcentralen, inte minst för lokalfrågans skull. Inför 2020 var det ju osäkert om frivilligcentralen över huvudtaget skulle finnas kvar det här året.

Ett år med restriktioner och inställd verksamhet kan vi klara eftersom vi har en bra ekonomisk buffert men om det här pågår en längre tid: två år, eller ännu längre, ja då kommer det nog att få flera negativa effekter för den här föreningen.

Frivilligcentralen Knuten öppnar

Cathy och Anne-Marie på frivilligcentralen Knuten är glada över att kunna öppna igen efter att ha haft stängt ett halvt år på grund av pandemin.

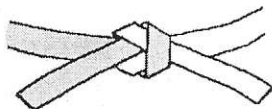
- Den 15:e mars stängde vi helt och hållet, bara gratisbutiken hade öppet en gång till efter det datumet. Vi har hört att en del grupper har träffats efter det men då har de setts utomhus. Stickgruppen, broderigruppen och lyrikgruppen är exempel på det.

I början var våra instruktioner från kyrkan väldigt hårda, vi skulle inte ens uppmuntra till utomhusaktiviteter i grupp, men nu har det alltså vänt och vi har fått tillåtelse att öppna igen så smått.

Och vad betyder smått i det här sammanhanget? Hur kommer det att se ut i höst?

- Vi kommer att försöka få igång våra grupper, men bara boka in en grupp åt gången i lokalen. Vi avvaktar med drop-in och spontana aktiviteter. Vi kommer att försöka få igång utomhusaktiviteter och är tacksamma för idéer om vad vi skulle kunna göra i den vägen. Vi har också tankar om att använda digital teknik för att bidra till social kontakt bland dem som inte kan eller vågar komma till oss.

Gratisbutiken kommer också att öppna igen. Vi får se hur vi ska göra för att skapa trygghet runt det.

Något om årsmötet i mars

Årsmötet som ägde rum i början på mars (som tur var hann vi med det innan pandemin slog till ordentligt) bjöd inte på några otrevliga nyheter som höjd avgift eller konflikter av riktigt jobbig karaktär.

En ny ledamot – Åsa Bäck – och en nygammal – Irene Van Manen – hälsades välkomna in i MiK:s styrelse. Vi har nu en rekordstor styrelse på hela 10 personer, ordförande Annika Bäckman inräknad. Alla ledamöters namn finns i faktarutan på sidan 2.

Erica Hedin väckte frågan om MiK skulle vilja ställa sig bakom en idé hon har fått: att få tillgång till bastun i f.d. Skrinrastugan vid Härlanda tjärn. Årsmötet var positivt till att låta en framtida tillgång till bastun bli en del av MiK:s verksamhet.

När Irene Van Manen tagit kontakter för att söka bidrag för en ny skateboardramp i Solrosparken har hon stött på krav på ett mycket längre upplåtelseavtal för platsen där rampen ligger än det som finns i dagsläget. Park- och naturförvaltningen anser sig inte kunna garantera längre tid för upplåtelse än 6 månader medan flera bidragsgivare kräver 10 år. Frågan diskuterades men fick inget avgörande svar.

Årsmötet gick förstås igenom föreningens ekonomi som fortsatt är god.

Ett nytt café har dykt upp i sommar. Det ligger i skogen i närheten av Gundla mosse. Det går bara att ta sig dit utan bil och det har bara varit öppet regnfria dagar. Ponnyridning, barnteater och yoga har funnits och så fika förstås och en och annan matig sallad.

Just nu är Gundla gårdscafé stängt för säsongen, men det kan hända att det öppnar igen under höstens helger. Öppet eller stängt? Kolla på Facebook innan du beger dig dit.

Sista söndagen i augusti kunde en publik på 50 glada personer njuta av en operaföreställning i härligt sensommarblommande Renströmska Trädgården.

Detvar Quartetto Pianissimo som med två sångare, cello och piano bjöd på utvalda och i många fall mycket kända stycken ur operans värld.

Tur att vi har Elisabeth Tingdal som inte ger sig förrän hon lyckas trolla fram både artister och en för tillfället passande spelplats.

KOM IHÅG DIN LOKALA HANDLARE

De flesta har betalt medlemsavgiften för 2020.

De som inte har betalt får en påminnelse med detta Månadsbrev.

Avgiften är 100 kr/år och 150 kr/år för familj/hushåll med mer än en person.

Betala in medlemsavgiften till
Plusgiro: 431 88 09-3

Notera namn på alla familjemedlemmar.

Har du betalt efter 31/8 kan du bortse från denna påminnelse.

Med anledning av EU-direktivet GDPR som ersätter personuppgiftslagen.

Människan i Kålltorp (MiK) registrerar följande uppgifter i sitt medlemsregister:

Förnamn, efternamn. Födelseår. Adress. Telefonnummer. Mobiltelefonnummer.

E-postadress. Familjemedlemskap.

Medlemskap i någon grupp: keramik, schack, textil, väv, martinus eller odlare. Medlemsavgiften betald.

Uppgifterna hanteras endast internt inom MiK och för att kommunicera med medlemmarna.

Om du flyttar, glöm inte att meddela din nya adress till manniskan@kalltorp.info

(Människan i Kålltorp, Råstengatan 4, 416 53 Göteborg).

MiK:s medlemsregister uppdateras inte via folkbokföringen.

Meddela också om du byter namn, e-postadress, telefonnummer eller mobiltelefonnummer.

Om familjen utökas meddela gärna namn och födelseår på den nye medlemmen.